

SOLIA

THE HERALD

SPRING 2021

VOL. LXXXVI, No. 4-6

CHAIRMAN:

Most Rev. Archbishop NATHANIEL (Popp)

VICE-CHAIRMAN:

Right Rev. Bishop ANDREI (Hoarște)

SOLIA

SECRETARY / ROMANIAN EDITOR:

Mr. Florin Ristache

ENGLISH EDITOR:

Mr. David Oancea

STAFF:

V. Rev. Dr. Remus Grama

Mr. Mark Chestnut

Mr. Richard C. Grabowski

SOLIA-THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published quarterly for \$15.00 per year: United States, \$20.00 per year: Canada, and \$25.00 per year in other countries by the Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodical postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 885-3257, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Website: roea.org.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA-THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Photo submissions: Use high resolution/quality digital camera settings (at least 300 dpi).

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

Contents

- 3 *Resurrection Pastoral Letter*, Archbishop Nathaniel
- 5 *Scrisoare Pastorală la Învierea Domnului*, Arhiepiscop Nathaniel
- 8 *Învățăturile Sfinților Părinți*
- 9 *Sunteți căsătoriți la Biserică?*, Arhimandrit Roman Braga
- 12 *Andrei's Story: Life In Prison, But Life In Christ*
- 14 *From Parishes and Monasteries...*
- 18 *Fata cu părul verde...*, Diacon Nicolae Marinescu
- 21 *The Mystery of the Lord's Supper*, Rev. Fr. Cristian Frunzulica
- 22 *Moldovița la Washington DC*, Preot Cosmin Antonescu
- 24 *A daughter of the Episcopate...*
- 25 *Convocation*
- 26 *Convocare*
- 28 *Financial Report*
- 30 *Friends of Solia*
- 32 *Vatra Generations Appeal*

Hristos a înviat! Adevărat a înviat!
Christ is risen! Truly He is risen!

Resurrection Pastoral Letter 2021

+ N A T H A N I E L

By the Mercy of God, Archbishop of Detroit
and the Romanian Episcopate of America

To our beloved clergy, monastics and pious faithful of
Our God-protected Episcopate,

Grace, mercy and peace from God
and from us our fatherly love and hierarchal blessing.

“The angel said to the women, ‘Do not be afraid, for I know that you are looking for Jesus, who was crucified. He is not here; he has risen, just as he said. Come and see the place where he lay.’”

Matthew 28:5-6

Beloved,

Come: let us, too, visit the “place where he (Jesus) lay” in faraway Jerusalem at the great church now cradling his tomb. Let us light a candle and say, “How awesome is this place,” and return home and think that what we saw was indeed, “awesome.” We will see an empty tomb amidst candles and incense and whispers, surrounded by souvenir hawkers and bazaars with olive wood crosses, plastic bottles of water from the Jordan, and “T” shirts proclaiming, “I visited the tomb of Jesus!” He, Jesus, nonetheless, is not there.

Yes, we, too can go to Jerusalem where he lay and not find him physically there but is he spiritually in us? Can it be that the place we did have for him in our hearts has been cluttered with matters of this life of our day and age, with fears and skepticism and thus he finds no room in the “great church” of our souls? Is the fear that the few years of life are just that, a few years and then, “nothing?” No temporary judgement, no final judgement, no judgement at all...only nothingness after our eyes close or are closed for us; no “resurrection

of the dead and the life of the world to come.” Perhaps we ourselves have become empty tombs, weak in faith, ”skeptical.”

We are informed by someone’s polls that there is a great decrease in believers in our day and age in our North American nations. In our day and age, could it be that we Christians have become afraid and empty even amidst the courageous martyrdoms happening around the rest of the Christian world?

The profound fear, that dreadful fear the women disciples had was duly overcome when the Lord did appear to the frightened disciples who had huddled together. “Do not be afraid,” he said, “Come and touch me...give me to eat.” It is the Lord, who now says to us: “Come, take, eat, drink of me. Be not afraid, for I am with you to the end of the ages.” Jesus who had been entombed dead is, however, the “ One Who Truly Exists Ever the Same” as is proclaimed on his icon, and he has overcome our fears and Death itself.

What had motivated the brave women to hurry to the tomb to anoint the body of Jesus was not curiosity nor skepticism but love, a profound and trusting love overshadowing concern for any fear of bodily injury, of insults and derision. Saint John the Evangelist encourages us to overcome our fears, our skepticism, our indifference. *“Think of the love that the Father has lavished on us, by letting us be called God’s children. My dear people, we are already the children of God but what we are to be in the future has not yet been revealed... we shall be like him because we shall see him as he really is.”* (1 Jn. 3: 1-2)

How really is Jesus after his three days in the tomb? Saint Ignatius witnesses to us: *“For I know that after his resurrection he was still possessed of flesh, and I believe that he is so now. When, for instance, he came to those who were with Peter, he said to them, ‘Lay hold, handle me, and see that I am not an incorporeal spirit’. ‘And immediately they touched him, and believed being convinced both by his flesh and spirit.’ ‘For this cause also they despised death, and were found its conquerors.’* (To the Smyrnaeans)

Saint Polycarp the Martyr reminds us that a response is required of us. *Wherefore, girding up your loins, serve the Lord in fear and truth as those who have forsaken the vain, empty talk and error of the multitude, and believed in him who raised up our Lord Jesus Christ from the dead, and gave him glory, and a throne at his right hand. He comes as the Judge of the living and the dead.”* Thus, Saint Polycarp encourages us: *“If we please him in the present world, we will also inherit the future world.”* (To the Philippians 2)

Dearly beloved, returning from the tomb at the earthly Jerusalem let us be moved by profound love for him, the only-begotten of the Father, who for our salvation was born of the holy virgin, Mary, foretold of by the Holy Spirit through the prophets, offered himself as a new Isaac as a sacrifice, died, was

SPRING 2021

Sabia The Herald

buried and on the third day arose alive as a seal of the promise spoken of by Saint John the Evangelist, that God's love will raise us to become new children of God and see him as he really is.

Courage, beloved! Let any fear be cast aside as we proclaim to one another and the world: "Christ is risen, he is not here!" Go and proclaim this to a skeptical world frightened by lack of love and faith in him who has conquered Death!

Christ is risen! And we shall rise with him.

+ *Nathaniel*

+NATHANIEL,
Your father in Christ

Scrisoare Pastorală la Învierea Domnului 2021

+ N A T H A N I E L

Din mila lui Dumnezeu,
Arhiepiscop de Detroit
și al Episcopiei Ortodoxe Române din America și Canada

Iubitului nostru cler, monahilor și monahiilor și dreptmăritorilor creștini
ai de Dumnezeu păzitei noastre Episcopii

Har, milă și pace de la Dumnezeu,
iar de la noi dragoste părintească și binecuvântare arhierască.

„Iar îngerul, răspunzând, a zis femeilor: «Nu vă temeți, pentru că știu că pe Iisus cel Răstignit îl căutați. Nu este aici; căci S-a sculat, precum a zis; veniți de vedeți locul unde a fost pus»”. (Matei 28, 5-6)

RUGAȚI-VĂ ȘI LUCRAȚI PENTRU UNITATE ORTODOXĂ ÎN AMERICA DE NORD 5

Preaiubiților,

Veniți: să vizităm și noi „locul în care El (Iisus) a fost pus” în Ierusalimul cel îndepărtat, la marea biserică a Invierii, cea care acum Îi ocrotește mormântul. Să aprindem o lumânare și să ne minunăm „cât de încântător este acest loc”, să ne întoarcem acasă și să credem că ceea ce am văzut a fost într-adevăr „încântător”. Vom vedea un mormânt gol printre lumânări, tămâie și șoapte, înconjurat de vânzători de suveniruri și bazare cu cruci din lemn de măslin, sticle de plastic cu apă din râul Iordanului și tricouri care mărturisesc faptul că „am vizitat mormântul lui Iisus!”. Cu toate acestea, El, Iisus Hristos, nu se află acolo.

Într-adevăr, și noi putem călători la Ierusalim unde El a fost pus și să nu-L găsim în mod fizic acolo, însă se află El în mod duhovnicesc în noi? Este posibil ca locul pe care l-am ținut pentru El în inimile noastre să se fi împovărat cu probleme ale vieții cotidiene, cu diverse frici și scepticism, astfel încât El să nu-și găsească niciun loc în „marea biserică” a sufletelor noastre? Este vorba despre teama că acești câțiva ani de viață sunt doar atât, câțiva ani, iar apoi, „nimic”? Nicio judecată temporară, nicio judecată finală, absolut nicio judecată... doar un neant după ce ochii noștri se închid sau sunt închiși pentru noi; nicio „înviere a morților și viața veacului ce va să vină”. Este posibil ca noi înșine să fi devenit morminte goale, slabi în credință, „sceptici”?

Prin diferite sondaje de opinie suntem informați că există o scădere drastică în rândul credincioșilor din zilele noastre printre națiunile din America de Nord. Este posibil ca, în zilele noastre, noi, creștinii, să ne fi înfricoșat și să fi devenit goi chiar și în mijlocul marturisirii curajoase care are loc în restul lumii creștine?

Teamă profundă, acea teamă îngrozitoare pe care au avut-o femeile mironosițe, a fost învinsă în mod absolut atunci când Domnul S-a arătat ucenicilor înspăimântați care se adunaseră la un loc. „Nu vă temeți”, a spus El, „veniți și atingeți-Mă ... dați-Mi să mănânc”. Este Domnul, Cel care ne îndeamnă acum: „Luați, mâncați, beți dintru acesta toți... Nu vă temeți, căci Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacurilor”. Iisus Hristos, Cel care a fost înmormântat ca mort este, totodată, „Cel ce este”, așa cum este scris pe icoana Sa, iar El a învins temerile noastre și moartea însăși.

Ceea ce le-a motivat pe femeile curajoase să alerge la mormânt pentru a unge trupul lui Hristos, nu a fost curiozitatea și nici scepticismul, ci dragostea, o iubire profundă, caracterizată de credință, care domină îngrijorarea sau orice teamă de vătămare corporală, de insulte și de batjocură. Sfântul Ioan Evanghelistul ne încurajează să ne depășim temerile, scepticismul, indiferența. *„Vedeți ce fel de iubire ne-a dăruit nouă Tatăl, ca să ne numim fii ai lui Dumnezeu, și suntem. Iubiților, acum suntem fii ai lui Dumnezeu și ce vom fi*

nu s-a arătat până acum...noi vom fi asemenea Lui, fiindcă Îl vom vedea cum este” (1 Ioan 3, 1-2).

Cum este Hristos cu adevărat după cele trei zile petrecute în mormânt? Sfântul Ignatie ne mărturisește: „Eu Îl știu în trup și după înviere și cred că este. Când a venit la Petru și la cei dimpreună cu el, le-a zis: «Luați, pipăiți-Mă și vedeți, că nu sunt demon fără de trup». Și îndată s-au atins de El și au crezut, unindu-se strâns și cu trupul și cu duhul Lui. De asta au disprețuit și moartea și au fost găsiți mai presus de moarte”. (Epistola către Smirnei)

Sfântul Mucenic Policarp ne amintește faptul că o justificare ni se va cere. „«Pentru aceea, încingându-vă coapsele voastre, slujiți lui Dumnezeu cu frică» și cu adevăr, că părăsind vorbăria cea deșartă și rătăcirea celor mulți, «ați crezut în Cel ce a înviat pe Domnul nostru Iisus Hristos din morți și I-a dat Lui slavă» și tron de-a dreapta Lui. Cel ce vine «Judecătorul al viilor și al morților»”. Astfel, Sfântul Policarp ne încurajează: „«Iar Cel care L-a înviat pe El din morți, ne va învia și pe noi», dacă facem voia Lui”. (Epistola către Filipeni 2)

Preaiubiților, întorcându-ne de la mormântul Ierusalimului cel pământesc, să fim pătrunși de dragoste profundă pentru El, singurul-născut din Tatăl, Care, pentru mântuirea noastră, S-a născut din Sfânta Fecioară, Maria, vestita de către Duhul Sfânt prin profeți, S-a adus pe Sine precum un nou Isaac ca jertfă, a murit, a fost îngropat și treia zi a înviat ca o pecete a făgăduinței mărturisită de către Sfântul Ioan Evanghelistul, aceea că dragostea lui Dumnezeu ne va înălța spre a deveni fii noi ai lui Dumnezeu și a-L vedea așa cum este cu adevărat.

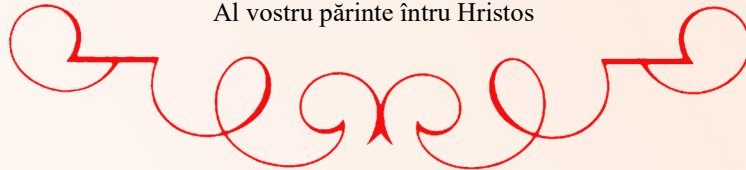
Curaj, iubii mei! Fie ca orice teamă să fie lăsată deoparte când propovăduim unii altora și lumii întregi că „Hristos a înviat, nu este aici!” Mergeți și spuneți acest lucru unei lumi sceptice înspăimântate de lipsa de dragoste și credință în Cel care a cucerit Moartea!

Hristos a înviat! Și noi vom învia împreună cu El!

+ Nathaniel

+ NATHANIEL,

Al vostru părinte întru Hristos

Învățăturile Sfinților Părinți

Când ne gândim la crearea omului, implicit ne gândim că trebuia să și existe un scop, atât pentru sufletul cât și pentru trupul lui.

Prețuirea deopotrivă a sufletului și trupului postulează în mod obligatoriu și învierea trupurilor moarte și descompuse, fără de care o nouă împreunare firească a celor două componente (suflet și trup) nu s-ar putea concepe. Dacă oamenii au primit minte și rațiune ca să facă deosebire din punct de vedere duhovnicesc între diferite lucruri, nu numai în ce privește substanța lor, ci și să cunoască bunătatea, înțelepciunea și dreptatea Celui ce a dăruit toate acestea, atunci, deodată cu valabilitatea netrecătoare a obiectivelor finale ale acestei activități spirituale, e necesară și continuarea neschimbată a activității ce li s-a încredințat. Dacă așa ceva n-ar fi cu putință, atunci natura n-ar fi primit o astfel de capacitate și ea n-ar mai supraviețui în cei cărora a fost dată. Cel care a primit minte și rațiune este omul, nu numai sufletul singur. Datorită acestui fapt, omul trebuie să dăinuiască etern sub forma ambelor elemente, fapt care ar fi de neconceput fără înviere. Căci dacă n-ar exista înviere, atunci nici omul ca atare nu ar putea dăinui. Dacă omul n-ar putea supraviețui, totul ar fi zadarnic: în zadar i s-ar fi însoțit sufletului nevoi și pasiuni trupești, cu tot avântul lor; în zadar ar fi împiedicat trupul de muștrarea și de frâul sufletului, spre atingerea țelului final al înclinărilor și dorințelor, zadarnică activitatea rațiunii, zadarnică funcționarea minții, zadarnică înțelepciunea, dreptatea, practicarea oricărei virtuți, promulgarea și controlarea oricărei legi, cu un cuvânt, zadarnic ar fi tot ce poate fi măreț și frumos în viața oamenilor și pentru oameni.

Ba, ceea ce ar fi și mai grav, însăși crearea omului și înzestrarea lui cu toate darurile s-ar dovedi fără de niciun rost. Însă, fiindcă nici toate aceste lucrări ale lui Dumnezeu și nici toate aceste daruri, care provin de la El, nu pot fi socotite zadarnice și fără rost, atunci în chip necesar trebuie legată de dănuirea veșnică a sufletului și prelungirea vieții trupești, precum și corolarul ei firesc, învierea.

Despre învierea morților, Din scrierile filozofului și apologetului creștin **Atenagora Atenianul**, PSB II, București 1980, 385.

(Parte din scrierile sale se pot găsi la adresa: <https://tinyurl.com/atenagoraatenianul>)

Sunteți căsătoriți la Biserică?

Este o întrebare pe care fiecare preot paroh ar trebui să o pună credinciosului care vine la Taina Sfintei Mărturisiri și a cărui viață el nu o cunoaște îndeajuns. În ultima vreme se alipesc de parohiile noastre din America, familii noi, venite recent din România, oameni buni, cu frică de Dumnezeu, dar care au rămas necununați religios din pricina educației ateiste care li se făcea în școli, a secularismului predominant în societatea comunistă sau a intimidării și amenințărilor directe la care erau expuși cei care ocupau anumite poziții în funcțiile publice și de stat.

A trăi necununați constituie un păcat

Preotul trebuie să trateze aceste cazuri cu responsabilitate, dar și cu extremă delicatețe, pentru că unii dintre ei sunt în vârstă, având chiar copii căsătoriți. Există o concepție greșită, aceea că nunta la biserică este numai pentru tineri sau că aceasta implică o anumită vestimentație, procesiune cu flori, fotograf, muzică, masă cu daruri... etc.; dar ceremoniile acestea nu au nimic în comun cu Sfânta Taină a Cununiei. Din cauza acestui fapt, sau poate chiar din cauza ignoranței că a trăi necununați constituie un păcat, oamenii nu mărturisesc preotului și continuă a lua Sfânta Împărtășanie cu nevrednicie. Se mai adaugă faptul că certificatul de căsătorie civilă lasă

impresia că familia este deja constituită, fără să mai fie nevoie de nimic altceva. Mai mult decât atât, în România, comuniștii creaseră niște „saloane de nuntă” pe lângă fiecare Sfat Comunal, unde, după semnarea actului oficial, tinerilor li se oferea muzică, flori și șampanie, dojenindu-i amenințător, că la biserică n-au ce să caute, pentru că totul s-a petrecut acolo.

Ce este biserica și ce înseamnă a fi creștin adevărat?

În acest caz, preotul trebuie să fie foarte înțelegător și îngăduitor, dar și categoric. Oamenii aceștia care, în viitor pot deveni membri de bază ai parohiilor, au nevoie de instrucție, adică de învățătură teoretică și practică: Ce este biserica și ce înseamnă a fi creștin adevărat. Ei au fost născuți, crescuți și educați într-o societate fără Dumnezeu. Faptul că se apropie de parohiile noastre este deja un semn al chemării de sus. Vor să fie creștini, dar nu știu cum. Ar trebui supuși la o cercetare amănunțită: duhovnicească și canonică; **„Duhovnicească”**, în sensul că Hristos în Care ei **„s-au îmbrăcat prin botez”** (Gal 3,17), să crească în ei **„la măsura bărbatului desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Hristos”** (Efes 4,13); iar cercetare canonică înseamnă ca ei să fie conștienți de faptul că nunta religioasă este una dintre cele șapte taine ale Bisericii,

ca și preoția, și cine nu respectă una dintre taine, nu poate participa la viața sacramentală a Bisericii: nu se poate împărtăși, nu poate fi naș de cununie sau de botez, iar în administrația parohiei nu poate ocupa nicio funcție precum: președinte al bisericii, membru în consiliu sau profesor de școală duminicală.

Odată ce vin la biserică, înseamnă că oamenii aceștia vor să fie creștini în bună rânduială. Numai ignoranța sau timiditatea îi ține pe loc, faptul că au trecut mulți ani de la cununia civilă și eu rămas așa. Ce vor zice prietenii care nu știu? Ce vor zice oamenii? ... Ceea ce noi toți trebuie să știm este că Taina Sfintei Cununii nu este în mod necesar legată de ceremoniile publice. Ea se poate săvârși oriunde, chiar într-o casă particulară și cere numai prezența soților și a doi martori, care se cheamă nași de cununie. Cu cât mai puține ceremonii, cu atât mai bine; nu trebuie legată lucrarea Duhului Sfânt de datini, care sunt creația omului și care trebuie, în mod minuțios, să fie purificate de tot ce au în ele păgânesc.

Păcate veniale și păcate de moarte

Vina de a avea credincioși care primesc Sfânta Împărtășanie în stare de păcat o purtăm noi, preoții, care nu știm să-i mărturisim pe oameni. Preotul se limitează, în general, la păcate comune, pe care noi toți le săvârșim: cu mintea, cu gândul conștient sau inconștient și care se repetă în fiecare zi. Desigur, și acestea trebuie mărturisite din când în când și dezlegate, pentru că picătura de apă, oricât ar fi de mică, străpunge și cea

mai tare piatră, dacă pică mereu în același loc.

Dar, Sfântul Ioan Evanghelistul, care îndeamnă pe fiii bisericii să se roage pentru păcătoși, în același timp îi oprește să se roage pentru cei care săvârșesc păcate de moarte (1 Ioan 5,16), ceea ce înseamnă că nici în rugăciunile oficiale ale Bisericii nu pot fi pomeniți. Despre aceste păcate de moarte va trebui să-i întrebe preotul pe oamenii care vin la spovedanie. Iar păcatele de moarte acestea sunt: necredința într-un Dumnezeu în Treime, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt; tăgăduirea dumnezeirii Mântuitorului Hristos, a fecioriei Maicii Domnului; neîncrederea în Tainele Bisericii; practicarea homosexualității, avortului, adulterului; trăirea în concubinaj; omorul; ura de moarte a aproapelui... etc.

„Nu este bine ca omul să fie singur”

S-ar putea obiecta, „Cum adică trăim în concubinaj, când noi suntem căsătoriți la ofițerul stării civile?”. Căsătoria la tribunal este un contract prin care tinerii își delimitează drepturile și datoriile de soț și soție în fața legii, punându-se la adăpostul legii, în cazuri de abuzuri sau divorț. Nu este un act sfânt. În loc să se iubească, tinerilor le este teamă de unul de celălalt, cerând, cu suspiciune, protecția legii.

Nu în felul acesta este concepută căsătoria în Biserică. Nunta este o taină sfântă, pentru că oamenii sunt sfinți, atât bărbatul, cât și femeia și, ca

atare, nici nu poate fi cuprinsă în coduri de legi. Dumnezeu se oglindește în oameni ca într-o oglindă, pentru că i-a făcut după chipul și asemănarea Sa. El a făcut bărbatul și femeia ca două jumătăți care se caută unul pe celălalt pentru a se reîntregi. „Nu este bine ca omul să fie singur” (Gen 2,18). Cine își poate închipui bucuria pe care a simțit-o Adam când a văzut-o pe Eva pentru prima dată și a zis: „Iată os din oasele mele și carne din carnea mea” (Gen 2,23). Adică: ea face parte din mine. Aceasta este reacția sfântă pe care bărbatul trebuie să o aibă în fața femeii, nu calculul, nu interesul, nu pofta plăcerilor senzuale.

Familia, mică biserică a lui Dumnezeu

Prima nuntă a fost făcută de Dumnezeu Însuși, în rai: „Creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul” (Gen 1,28), și tot așa și celelalte nunți urmează a fi făcute de Dumnezeu Însuși, prin preoții Bisericii, în prezența îngerilor lui Dumnezeu. „Va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup (Gen 2,24), așa încât nu mai sunt doi, ci un trup. Deci, ceea ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă (Matei 19,5-6). Acestea sunt cuvintele lui Dumnezeu și nu ale ofițerului stării civile. Certificatul căsătoriei civile îi ocrotește pe membrii familiei cu legi defensive, în eventualitatea unui divorț, pe când adevărata nuntă aduce pe bărbat și pe femeie într-o unitate eternă, mistică, dincolo de tot ceea ce

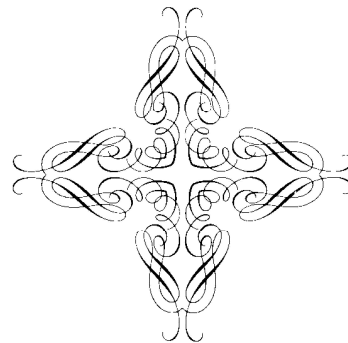
este trupesc, transfigurând și transformând familia într-o mică biserică a lui Dumnezeu. „Taina aceasta este mare”, zice Sfântul Apostol Pavel, vorbind despre căsătorie, pentru că se aseamănă cu unirea dintre Hristos și Biserică (Efes 5,22-23).

Până și la păgâni nunta avea un caracter mistic, pentru că oamenii au simțit de la început că nu este numai o unire trupească, și că, în fond, toată atracția bărbatului către femeie are un înțeles supranatural. Cum s-a ajuns la această imaturitate, de a se socoti căsătoria un act întâmplător, secular? Numai prin întunecarea chipului lui Dumnezeu din om, care degenează sensurile spirituale și transformă instinctele din om în simple plăceri.

De aceea, revenind la caracterul sacramental al căsătoriei, acesta aduce înapoi sfințenia vieții și regenerarea Bisericii, care este Împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

Arhimandrit Roman Braga

(Articol publicat în revista Solia, Vol. LVII, No. 6, Iunie 1992)

Andrei's Story: Life In Prison, But Life In Christ

Andrei was 21-years-old when he left the Ukraine to start a new life in America. Instead, he got involved in drugs, committed murder, and was sentenced to life in prison without parole.

It took Andrei some time to adjust to life in a maximum-security prison with its violence and restrictive conditions. He felt shame and guilt for his crime and had the added burden of being a foreigner in a foreign land.

Ten years ago, a friend recommended that he contact Orthodox Christian Prison Ministry. OCPM sent Andrei books, an Orthodox Study Bible, pamphlets and icons. He completed OCPM's catechism correspondence course and regularly wrote to the ministry, which responded personally to his letters. "Without exaggeration, that changed my life," says Andrei. "I developed a much better understanding of our faith, discovered the beautiful depth of patristic writings, felt the profoundly warm sense of peace when I read St. Isaac the Syrian."

Andrei is now 50-years-old. He will never leave prison but he says he is confident that he can still live a life of peace. "Through the patient and compassionate presence of OCPM in my life, I feel the presence of the Church and the light of the Lord that shines even on this sinner, into this dark depth," says Andrei. "Every day, as I get up before 4:00 a.m. to pray, I have a long list of reasons to thank the Almighty Lord. OCPM is high on that list," he says.

As we commemorate Holy Week and the Passion of Our Lord, let us remember the repentant thief who hung on the cross next to Christ. That convicted criminal was the first person to enter Paradise. The Lord was only waiting for his sincere repentance and heartfelt cry to not be forgotten.

SPRING 2021

Solia The Herald

Today, there are 2.3 million incarcerated men and women in the United States, the highest incarceration rate in the world. Scores of these prisoners are ready to repent for their crimes. And they must find a way to reconcile lengthy or even life-long prison sentences.

Orthodox Christian Prison Ministry proclaims Christ to men and women who are incarcerated, many of whom are being introduced to the Orthodox Church for the first time. For Orthodox Christians whose lives have been upended by their crimes and prison sentence, OCPM helps them to return to the Faith, offering forgiveness and reconciliation. As a result, families are reunited, marriages are healed, and thousands of incarcerated men and women have a new sense of peace and restored order in their lives.

OCPM serves the spiritual needs of the incarcerated through a variety of ways. We correspond with thousands of prisoners and provide them with books, Bibles, pamphlets and icons. We catechize them in the Orthodox faith through special correspondence courses. We train Orthodox priests and laypersons to personally visit and counsel them in prison. And we lobby correctional facilities around the country to recognize the Orthodox faith so that Orthodox prisoners can receive the sacraments.

In the Gospel of Matthew, Chapter 25, our Lord sets out clearly the conditions for inheriting the Kingdom of Heaven. We satisfy the hungry and thirsty. We take in the stranger. We clothe the naked. And we visit the sick and those who are in prison. We may find it easy to perform most of these commandments, but when was the last time you entered a correctional facility to visit a prisoner?

Thousands of men and women are languishing in the battlefield that is prison. Many have experienced the limits of what non-Orthodox ministries offer. They suspect there is more but they don't know where to find it.

OCPM visits and meets prisoners where they are, with the fullness that is the Orthodox faith. Every year, we process thousands of letters from prisoners and personally respond to each one by speaking to their particular situation. We maintain relationships with prisoners across multiple prison transfers and we assist them in finding an Orthodox parish upon their release.

Prisoners like Andrei are no less part of the Resurrection of Christ because they are in prison. OCPM helps prisoners, no matter their sentence, to be connected with the healing power of the Orthodox Church.

Please find out more about how you and your parish can have a vital ministry to incarcerated men and women by visiting www.theocpm.org.

From Parishes and Monasteries...

The funeral service for Judge John Regule at Holy Cross Parish in Hermitage, PA (April 3, 2021).

Slujba de înmormântare a Judecătorului John Regule la Parohia Sfânta Cruce din Hermitage, PA (3 aprilie, 2021).

Archbishop Nathaniel together with the clery and faithful at the Protection of the Holy Mother of God Parish in Falls Church, VA, after the Divine Liturgy (April 11, 2021).

Înaltpreasfințitul Nathaniel împreună cu clerul și credincioșii Parohiei Acoperământul Maicii Domnului din Falls Church, VA, după slujba Sfintei Liturghii (11 aprilie 2021).

Bishop Andrei with the clergy and a group faithful at the Holy Cross Parish in Alexandria, VA (April 11, 2021).

Preasfințitul Andrei împreună cu clerul și un grup de credincioși ai Parohiei Sfânta Cruce din Alexandria, VA (11 aprilie 2021).

The celebration of the Feast of the Annunciation at St Vladimir's Seminary, Yonkers, NY (March 25, 2021).

Praznicul Bunei Vestiri la Facultatea de Teologie Sfântul Vladimir, Yonkers, NY (25 martie, 2021).

RUGAȚI-VĂ ȘI LUCRAȚI PENTRU UNITATE ORTODOXĂ ÎN AMERICA DE NORD 15

The pastoral visit of Archbishop Nathaniel at Holy Cross Parish in Hermitage, PA (April 4, 2021).
Vizita pastorală a Înaltpreasfințitului Nathaniel în Parohia Sfânta Cruce din Hermitage, PA (4 aprilie 2021).

The faithful of the Holy Resurrection Parish in Warren, OH, welcomed Bishop Andrei (April 4, 2021).
Credincioșii Parohiei Învierea Domnului din Warren, OH, împreună cu Preasfințitul Andrei (4 aprilie 2021).

Pastoral visit at the Descent of the Holy Spirit Parish in Elkins Park, PA (March 28, 2021).

Vizită pastorală la Parohia Pogorârea Duhului Sfânt din Elkins Park, PA (28 martie 2021).

The Paschal Vespers at Saints Helen and Constantine Parish in Lilburn, GA (May 2, 2021).

Vecernia Pascală la Parohia Sfinții Împărați Constantin și Elena din Lilburn, GA (2 mai 2021).

RUGAȚI-VĂ ȘI LUCRAȚI PENTRU UNITATE ORTODOXĂ ÎN AMERICA DE NORD 17

Fata cu părul verde sau despre judecarea aproapelui

Am văzut-o întâmplător. Sau așa am crezut atunci. Mă aflam oprit la o intersecție, iar ea a traversat prin fața mea. Nu ni s-au întâlnit privirile, dar i-am remarcat părul vopsit într-o paletă de culori demnă de Aivazovski: verde ca semaforul pe care trecea, cu puțin albastru și chiar o șuviță neagră.

Și mi-am spus în sinea mea: uite, fata asta pare neserioasă. Chiar ușuratică. Cu înfățișarea și hainele astea (avea pantalonii rupți la genunchi și un cerceț în nas) nu are cum să fie ceva de capul ei. Nu are cum să fie un copil bun, ori, dacă, prin absurd, e căsătorită, nu are cum să fie o mamă bună. Și i-am făcut astfel un portret-robot deloc măgulitor în cele câteva secunde cât a durat trecerea ei. Apoi fiecare ne-am văzut de viața și drumurile lui.

Dar aproape imediat după aceea am început să mă întreb: cine sunt eu ca să judec pe fata asta după aparențe? Nu am văzut-o decât în treacăt și știu deja totul despre ea? E măcar posibil? Judec o persoană pe care nu o cunosc, pe baza unor schițe sumare de portret adunate în câteva secunde. Poate că nu e deloc ceea ce pare pe dinafară. Poate că e un om bun și, pur și simplu, așa se poartă ea.

E ușor să judeci pe cineva. Și, cu cât ai mai puține informații adevărate pe care să te bazezi, cu atât ai tendința să completezi aceste informații cu imaginația ta bogată de judecător al aproapelui. Uneori, nici ceea ce crezi

că știi despre cineva nu se dovedește adevărat, ci au fost auzite de la altcineva care și el și-a imaginat, la rândul lui, că știe.

Fariseul din Evanghelie l-a văzut pe bietul vameș la ușa bisericii și a spus în sinea lui: acest om este un vameș, *deci*, prin natura meseriei lui, un om corupt, care înșală și fură. Credea că știe adâncurile ființei vameșului doar prin ceea ce vedea în înfățișarea lui. Dar, numai Dumnezeu cunoaște sufletele oamenilor, cu toate cutloanele lor. Noi doar ne dăm cu părerea.

Nu orice cerșetor este Domnul deghizat, spunea Steinhardt. Tot la fel cum nu orice domn elegant, îmbrăcat la patru ace și conducând o mașină bună, este, automat, un iubitor de argint sau un zgârcit. Unii poate că sunt, dar cunoaștem noi cu adevărat diferența doar pentru că le-am aruncat, într-o zi, o privire ?

De câte ori nu ni s-a părut că un om sever este un om rău? Gândiți-vă numai la unii dintre foștii profesori și veți înțelege. Însă, mai ales pe aceștia i-am apreciat mai târziu, pentru că, datorită severității lor, am ajuns noi oameni mai buni.

Da, aparențele înșală. Și, dacă judeci pe un om după aparențe, te înșeli, la rândul tău. Ba chiar mai mult: nu ar trebui să judeci nici dacă ai la îndemână un dosar voluminos despre el. Chiar și atunci vor fi detalii care îți scapă.

Să judeci pe altul este o manifestare dublă a mândriei. Întâi, pentru că avem impresia că știm cum este omul de lângă noi doar văzându-l, iar al doilea, când credem că avem dreptul să îl judecăm, că îl putem pune în categoria dreptilor sau a păcătoșilor doar pe baza a ceea ce am văzut la el într-o privire sumară.

Un părinte din Pateric își veghea ucenicul pe patul de moarte. Acesta, deși trăise cam dezordonat, nu prea acultase slujbele, nu prea postise, totuși, era senin în ultimele lui clipe de viață. Avva l-a întrebat cum de moare senin, deși nu avusese o viață virtuoaasă. Ucenicul i-a răspuns: adevărat, nu am făcut fapte vrednice de chemarea mea călugărească: nu am postit, nu m-am rugat, nu am avut credință înflăcărată. Mor, însă, împăcat pentru că, în toată viața mea, nu am judecat niciodată pe nimeni.

Îmi amintesc de un coleg de liceu care era *rocker*. Asculta muzică *heavy-metal*, avea blugii tăiați, părul lung și se zice că purta la gât o cruce făcută din două oase de pui. Colegii râdeau de el, nu îl luau în serios și îl vedeau un ratat în viață, un eșuat într-o baltă de anonim și mizerie. După liceu, însă, băiatul a făcut două facultăți, a mai și lucrat în timpul studiilor, pentru că părinții lui nu prea aveau bani și, mai târziu, l-am întâlnit contabil la o firmă din București. Cu familie și viață în regulă. Îi plăcea mult să citească și nu îi judeca pe cei care răsuseră de el cu ani înainte, ci îi părea sincer rău de unii dintre ei care eșuaseră prin slujbe prost plătite sau căsnicii destrămate. Vezi, îmi zicea el,

ascultam muzica aia și mă purtam cu franjuri la blugi doar așa, dintr-un teribilism al vârstei. Dar acasă, pe lângă Van Haalen, ascultam și concertele brandenburgice și îl citeam pe Kant. Dar nu simțeam nevoia să mă laud cu asta.

Și am înțeles atunci că noi l-am judecat din ce-am văzut. Dar el fusese mai mult decât ce văzusem noi. Și i-am mulțumit pentru acea scurtă lecție de smerenie, care nu a durat decât zece minute dar a făcut cât un întreg manual de morală.

Un lucru e adevărat: să judeci pe cineva e o tentație dulce. Pentru că nu mai ai alte obligații ulterioare față de el. Îl pui în cutia cu oameni răi și gata, ai terminat cu el. Dacă, însă, i-ai recunoaște unele merite, ai fi obligat, moralmente, să le imiți, să înveți de la el. Să îi recunoști valoarea și să îi urmezi faptele bune. Ori asta ne atinge uneori orgoliul. *Vanity, definitely my favourite sin*, spune diavolul prin gura lui Al Pacino în cunoscutul film.

Un mare om de cultură spunea cândva: eu nu judec oamenii, eu judec faptele lor. Dar, poate cineva să separe, în mod abstract, faptele, de săvârșitorul lor? Sau poate cineva să sancționeze faptele cuiva, fără să atingă, în mod implicit, pe omul care le-a făcut? Un om nu e doar suma faptelor pe care le-a făcut, ci și a faptelor pe care și-a dorit să le facă și nu a avut ocazia, sau a celor de care e capabil. Adevăratele porniri ale sufletului omenesc numai Dumnezeu le cunoaște, iar dacă avem impresia că putem să judecăm pe cineva, facem ca

Lucifer, care a crezut că poate să fie ca Dumnezeu.

Am întâlnit oameni pe care, la prima vedere, nu dădeai doi bani. Prima impresie a fost ori negativă, ori m-a lăsat indiferent. Dar, oare de câte ori, această primă impresie nu s-a dovedit eronată ? Unul se îmbrăca de la second hand, dar era un vestit profesor de matematică, premiat și publicat. Altul era cam slobod la gură, dar s-a dovedit a fi un poet iscusit. Un altul, profesor de nu știu ce la un liceu tehnologic, mi-a părut la început un ilustru anonim, dar, cunoscându-l, am desoperit în el un avid colecționar de muzică de toate genurile și un om cu gusturi rafinate și tocmai de aceea, modest. Am devenit și am rămas prieteni.

Dacă judeci pe oameni, nu mai ai timp să îi iubești, spunea Maica Tereza din Delhi. Și nu cred că e nevoie să amintesc ce loc ocupă porunca iubirii în viața unui creștin.

Un om bun vede binele din aproapele său. Un om rău îi vede pe toți ceilalți răi. Pentru că se vede pe sine însuși, ca într-o oglindă. Un om bun nu vede în celălalt doar răul pe care, poate, l-a făcut, ci și binele de care e capabil. Episcopul Bienvenu, din cartea *Mizerabilii* a lui Victor Hugo, a văzut scânteia de bunătate potențială în tâlharul Jean Valjean și l-a tratat cu omenie. Bunătatea lui l-a făcut pe fostul răufăcător să se schimbe în bine. A aprins ceva în el. O scânteie a binelui care l-a mistuit pe dinăuntru o vreme și l-a făcut mai bun.

Mai avem uneori tendința (sau, spunem noi, ispita) de a trece cu vederea amintirile faptelor bune pe care le avem despre cineva și a pune în față o singură greșală pe care a făcut-o și pe care o considerăm de neiertat. Spunem: băiat bun, dar să vezi ce măgărie mi-a făcut. Și, dintr-o lovitură, fostul prieten ne devine antipatic. Poate el să se spele cu șapte ape, pe asta nu i-o iert. Patericul însă, ne sfătuiește cu blândețe să facem exact pe dos: ucenicul care greșise față de părintele lui și nu îndrăznea, de rușine, nici să îi ceară iertare. Dar avva l-a mângâiat zicându-i: dragul meu, tu în toate zilele ai fost cu mine, m-ai ascultat și m-ai ajutat. Crezi că o să mă supăr acum pentru o singură greșală pe care ai făcut-o?

Numai diavolul este rău absolut. Oamenii, nu. Ei se pot schimba. E adevărat, nimeni nu vrea să fie victima unui om rău, iar faptele rele se pedepsesc, căci altfel răul ar da naștere la anarhie. Dar să nu judecăm pe nimeni înainte de a-și fi încheiat viața, așa cum spun părinții. Am putea avea surprize.

Așa că, ori de câte ori vom vedea o fată cu părul verde la semafor, să ne oprim. Nu doar din condus, ci și din tentația de a o judeca. Și vă asigur că vom merge fiecare mai liniștit la casa sa.

Diacon Nicolae Marinescu
Catedrala Bunavestire
Montreal

THE MYSTERY OF THE LORD'S SUPPER

Every time we participate in the Divine Liturgy, we hear the priest saying the words of our Lord: *"This is my body, which is given for you. Do this in remembrance of me"* (Luke 22:19). The Lord's Supper, more commonly known as Holy Communion or the Holy Eucharist, has been the center of the worship-life of the Christian Church since apostolic times. *"For I received from the Lord what I also passed on to you: The Lord Jesus, on the night he was betrayed, took bread, and when he had given thanks, he broke it and said, 'This is my body, which is for you; do this in remembrance of me.' In the same way, after supper he took the cup, saying, 'This cup is the new covenant in my blood; do this, whenever you drink it, in remembrance of me'"* (1 Corinthians 11:23-24).

In the Holy Eucharist, the Church not only recalls or remembers Christ's sacrifice but makes his sacrifice effective in each communicant. The Greek term *anamnesis* (which is rendered in English as *remembrance*) has a very deep meaning which is unfortunately lost in modern translations. What the original Greek term expresses is not just a simple act of remembrance but an act that is making the past, present, or more exactly an act from the past that becomes effective in the present. The Holy Eucharist makes Christ present among his people and actualizes Christ's sacrifice on every altar where the Divine Liturgy is being celebrated. Neither the wine nor the bread is meant to be a morning snack for the children or for the participants.

"So then, whoever eats the bread or drinks the cup of the Lord in an unworthy manner will be guilty of sinning against the body and blood of the Lord. Everyone ought to examine themselves before they eat of the bread and drink from the cup" (1 Corinthians 11:27-28). The Holy Eucharist has led so many generations of Christians into the mystery of Jesus Christ, into his work of redemption and sanctification of the human being. Participation in the Lord's Supper is participation in the ultimate source of nourishment, and it implies faith, commitment and awe.

The Holy Eucharist is the existential mystery that no words can exhaust, no science can explain and no mind can contain, because it is the mystery of the eternal God who became man, who died on the cross, who rose on the third day and who will judge both the living and the dead. *"We call this food the Eucharist, of which only he can partake who has acknowledged the truth of our teachings, who has been cleansed by baptism for the remission of his sins and for his regeneration, and who regulates his life upon the principles laid down by Christ. Not as ordinary bread or as ordinary drink do we partake of them, but just as, through the word of God, our Savior Jesus Christ became*

Incarnate and took upon Himself flesh and blood for our salvation, so, we have been taught, the food which has been made the Eucharist by the prayer of His word, and which nourishes our flesh and blood by assimilation, is both the flesh and blood of that Jesus who was made flesh.” (Justin Martyr, around 160 AD)

**Rev. Fr. Cristian Frunzulica
St. George Cathedral, Regina, Saskatchewan**

MOLDOVIȚA LA WASHINGTON DC

„De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc...” (Psalm 126)

Prin purtarea de grijă a Bunului Dumnezeu, cu binecuvântarea și participarea Înaltpreasfințitului Arhiepiscop Nathaniel al Episcopiei Ortodoxe Române din America și a Preasfințitului Părinte Episcop Vicar Andrei, la data de 10 aprilie 2021, în zona metropolitană a capitalei Statelor Unite ale Americii, Washington DC, a avut loc slujba punerii pietrei de temelie pentru construcția bisericii „Moldovița la Washington DC”, pe frumoasa proprietate de 3 acri a parohiei „Sfântul Apostol Andrei” din Potomac, MD. Proiectul este deosebit de semnificativ pentru diaspora românească din întreaga lume, avându-și originea în inițiativa părintelui Gheorghe Calciu Dumitreasa (+2006), mărturisitor al temnițelor comuniste și o figură emblematică a rezistenței spiritualității ortodoxe românești în fața regimul dictatorial din România (1945-1989).

La eveniment a participat un frumos sobor de preoți și un număr însemnat de credincioși veniți cu multă bucurie și emoție în suflet. Acest moment istoric marchează începutul lucrărilor pentru viitoarea biserică, lucrări ce se vor întinde pe parcursul următorilor doi ani, lungimea acestei perioade depinzând foarte mult de donațiile, dragostea și susținerea credincioșilor ortodocși ai parohiei, dar și a celor care doresc să se alătore din întreaga lume, devenind astfel ctitori ai unui monument de istorie și spiritualitate românească. Proiectul are nevoie de sprijin constant și generos din partea credincioșilor, pe care îi rugăm stăruitor să fie alături de noi în a duce la bun sfârșit construcția acestui minunat lăcaș de cult, spre slava lui Dumnezeu, dar și ca omagiu adus înaintașilor și ca moștenire transmisă copiilor noștri. Nu pregețați în a fi parte a acestui proiect unic pentru generația noastră! Fiți mâinile prin care Dumnezeu lucrează în lume! Dăruind veți dobândi și veți strânge comoară în ceruri! Cu această ocazie, dorim să mulțumim familiei Mihai D (+) și Rodica Patrichi pentru donația substanțială oferită (Fondul Moldovița – aproximativ \$850,000) și care a avut un rol deosebit de important în finanțarea acestui proiect.

Motivul pentru care Părintele Gheorghe Calciu împreună cu credincioșii de atunci au propus construirea „Moldoviței la Washington DC” a fost unul de ordin practic: vechiul lăcaș de cult, „Sfânta Cruce” din Alexandria, VA, devenise neîncăpător. Așadar, s-au început la acea vreme căutările pentru găsirea unei proprietăți care să satisfacă nevoile comunității. Ca urmare a acestui fapt, se va naște mai târziu Biserica Ortodoxă Română „Sfântul Apostol Andrei” din Potomac, MD, prin achiziția în anul 2005 a unei suprafețe de teren de 3 acri (circa 2500mp).

Odată cu finalizarea bisericii mari, Moldovița la Washington DC, actuala clădire modulară unde se săvârșesc sfintele slujbe (începând din anul 2017) va fi transformată într-un centru cultural ce va purta numele „Centrul Parintele Gheorghe Calciu Dumitreasa”. Acest centru ne va vorbi prin obiecte, imagini și documente despre moștenirea spirituală lăsată de parintele Calciu. Pentru mai multe detalii despre acest centru, vă rugăm să vizitați pagina dedicată: www.centrulparintelecalciu.org.

În perioada 2009-2014 Misiunea Bisericii Ortodoxe Române „Sfântul Apostol Andrei” a fost păstorită de către Preacucernicul Părinte Dumitru Păun. Din toamna anului 2014, responsabilitatea preluării și continuării proiectului a fost încredințată părintelui Cosmin Antonescu, născut la Sibiu, absolvent al Seminarului Teologic Simeon Ștefan din Alba Iulia, iar în anul 2003 absolvent al Facultății de Teologie „Andrei Șaguna” din Sibiu.

Planul viitoarei biserici de pe terenul de 3 acri de la adresa 9111 River Rd., Potomac, Maryland, este proiectat după tradiția bisericilor ortodoxe românești, imitând stilul arhitectural al Bisericii Moldovița. Proiectul arhitectural fost revizuit și avizat de Comisia de Artă Religioasă a Episcopiei Ortodoxe Române de la Vatra Românească (Grass Lake, Michigan).

Biserica „Sfântul Apostol Andrei” va avea o mărime de 4,500 sqft (3,200 sqft - naosul bisericii, 600 sqft - Sfântul Altar și 700 sqft - pronaosul), iar suprafața subsolului va fi de 2800 sqft. Lățimea bisericii va fi de 40 ft, lungimea de 112 ft, iar înălțimea de 84 de ft. Biserica va cuprinde un pridvor deschis (open porch), un vestibul de acces la ascensor, scara și biserica propriu-zisă compusă din nava centrală cu cele două abside, păstrarea boltei moldovenești ca și particularitate arhitecturală și Sfântul Altar. Totodată, în volumul central este prevăzut, deasupra vestibulului, o supantă (mezzanine) pentru corul bisericii. Anexele bisericii: grupuri sanitare, spațiu tehnic și de depozitare, prevăzute la subsol. Planul de situație acoperă pe lângă biserică și dependențele arătate mai sus, precum și spațiile verzi, căile de acces și cele 45 de locuri de parcare. La exterior, biserica respiră atmosfera tradițională a lăcașurilor de cult românești prin prezența pridvorului, pictarea pereților exteriori și amenajarea unei grădini de flori în forma hărții României Mari, ce va purta denumirea de „România, floarea mea”.

În încheiere, vă punem la suflet un îndemn memorabil al Părintelui Gheorghe Calciu Dumitreasa, citat din *Primul cuvânt către tineri*, rostit la Mănăstirea Radu Vodă din București, înainte să fie arestat: „Vino în Biserica lui Hristos! Vino să înveți ce este inocența și puritatea, ce este blândeșea și ce este iubirea. Vei afla care este rostul tău în lume, care este scopul existenței noastre. Spre stupoarea ta, vei afla că viața noastră nu sfârșește în moarte, ci în înviere; că existența noastră este spre Hristos și că lumea nu este doar un moment gol, în care să stăpânească neantul”.

**Preacucernicul Părinte Cosmin Antonescu
Parohia Sfântul Apostol Andrei, Potomac, MD**

A DAUGHTER OF THE EPISCOPATE HEADS RESEARCH STUDY IN CHILD DEVELOPMENT

Presbytera Alexandra (Pac-Urar) Ursache, an assistant professor at the New York University School of Medicine, is the lead researcher and principal author for a newly-published study regarding the effect of poor sleep on the academic achievement of children (see <http://bit.ly/AUrsache>). Presbytera Alexandra is the wife of Rev. Fr. Constantin Ursache and daughter of V. Rev. Fr. Ian & Psa. Mary Lynn Pac-Urar.

SPRING 2021

Sabia The Herald

CONVOCAȚION

In conformity with Article III, Section 7, of the By-Laws of the Romanian Orthodox Episcopate of America, we hereby call into session

THE 89TH ANNUAL EPISCOPATE CONGRESS VIA VIRTUAL CONFERENCE PLATFORM

All Priests presently assigned to a parish and all Lay Delegates legally elected by their Parish Assembly in 2021, and whose credentials have been verified by the Chancery, are called into Session.

The Congress will be in session on
SATURDAY, SEPTEMBER 11, 2021 at 11:00 am – 5:00 pm
Eastern Daylight Time

All clergy and lay delegates are requested to participate until the completion of the Congress.

Details regarding the procedure for joining the Congress meeting will be physically mailed and emailed to all parish clergy and delegates, along with the Report to the Congress and other pertinent materials.

The Agenda, as printed in the Annual Report to the Episcopate Congress 2021, will include: Reading / Approval of the 88th Episcopate Congress Minutes; Official Reports to the Congress; Reports from the Episcopate Auxiliaries; New Business as submitted by the Episcopate Council.

As per Article III, Section 1, the Episcopate Congress shall be composed of

- The Bishop
- The Auxiliary Bishop(s)
- The Vicar
- The Parish Priest and Assistant Priest(s)

RUGAȚI-VĂ ȘI LUCRAȚI PENTRU UNITATE ORTODOXĂ ÎN AMERICA DE NORD 25

- Two Lay Delegates elected by each Parish Assembly for Congresses 2021-2022
- Two delegates from each Auxiliary organization of the Episcopate
- Priests under the jurisdiction of the Episcopate not having parishes; deacons, abbots, abbesses, if accredited by the Episcopate Council
- Members of the Episcopate Council in office, including Auxiliary Presidents ex-officio

Should the duly-elected lay delegates be unable to attend, their alternates will represent the parish. No addition, substitution or ad hoc delegation will be recognized by the credentials committee.

+NATHANIEL

Archbishop of Detroit and The Romanian Orthodox Episcopate of America

CONVOCARE

În conformitate cu Articolul III, Secțiunea 7, a Regulamentelor Episcopiei Ortodoxe Române din America, chemăm în sesiune

AL 89-LEA CONGRES ANUAL AL EPISCOPIEI

Toți preoții parohi și asistenți numiți în parohii de către episcop, precum și toți delegații mireni aleși legal de către Adunările Generale Parohiale în 2021 și ale căror acreditări au fost verificate de către comitetul de acreditare al episcopiei, sunt convocați în sesiune de lucru.

Congresul va fi în sesiune de lucru
SÂMBĂȚĂ, 11 SEPTEMBRIE 2021, de la 11:00 am – 5:00 pm
ora Coastei de Est
Toți delegații (clerul și mireni) sunt rugați să participe și să rămână până
la încheierea Congresului.

Ordinea de zi, după cum este publicată în Raportul Anual al Congresul Episcopiei 2021, va include: Citirea/Aprobarea Procesului Verbal al celui de-al 88-lea Congres; Raporturile Oficiale către Congres; Raporturile din partea Organizațiilor Auxiliare ale Episcopiei; Propuneri noi din partea Consiliului Episcopesc.

Conform Articolului III, Secțiunea 1, Congresul Episcopiei va fi compus din:

- Episcop
- Episcopul-Vicar(i)
- Preotul paroh și preotul sau preoții asistenți
- Doi delegați mireni aleși de Adunarea Generală a fiecărei parohii pentru Congresul Episcopiei pentru anii 2021-2022
- Doi delegați din partea fiecărei organizații auxiliare a Episcopiei
- Preoți de sub jurisdicția Episcopiei care nu au parohie, diaconi, stareți și starețe, dacă sunt acreditați de Consiliul Episcopesc
- Membrii Consiliului Episcopesc în funcțiune, ca și președinții organizațiilor auxiliare „ex-officio”

Dacă delegații mireni aleși legal nu pot participa la Congresul Episcopiei, alternanții (supleanții) lor aleși legal de către Adunarea Generală a fiecărei parohii, vor reprezenta parohia. Nicio adăugare, substituire ori delegație ad-hoc nu va fi recunoscută de către comitetul de acreditare.

NATHANIEL

Arhiepiscop de Detroit și al Episcopiei Ortodoxe Române din America

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Sandy Cotosman, Addison, IL	\$500.00
M/M Valer Pufescu, Naples, FL	\$500.00
George & Evie Dobrin, Blacklick, OH	\$100.00
Mary Ann & Mike Glodich, Cleveland, OH	\$100.00
V Rev Fr Laurence & Psa Anita Lazar, Southfield, MI	\$100.00
Veta Buzas, Allen Park, MI	\$50.00
Goldie Kalugar, Madison Hts, MI	\$50.00

GENERAL DONATIONS

Holy Trinity, Miramar, FL	\$1,000.00
(Bishop's Travel Expense)	
St Andrew, Potomac, MD	\$1,000.00
(Bishop's Travel Expense)	
Sts Constantin & Elena, Lilburn, GA	\$1,000.00
(Bishop's Travel Expense)	
St John of Wallachia, Ridgewood, NJ	\$1,000.00
(Bishop's Travel Expense)	
St John Chrysostom, Old Hickory, TN	\$750.00
(Bishop's Travel Expense)	
Descent of the Holy Spirit, Elkins Park, PA	\$700.00
(Bishop's Travel Expense)	
National ARFORA	\$600.00
(Bishop's Travel Expense)	
Holy Nativity, Chicago, IL	\$500.00
(Bishop's Travel Expense)	
St Dumitru, New York City, NY	\$500.00
(Bishop's Travel Expense)	
Sts Michael & Gabriel, Apopka, FL	\$500.00
(Bishop's Travel Expense)	
St Stephen, Clearwater, FL	\$500.00
(Bishop's Travel Expense)	
J Regule Trust, The Villages, FL	\$350.00
(Bishop's Travel Expense)	
Holy Cross, Hollywood, FL	\$300.00
(Bishop's Travel Expense)	
Sts. Constantin & Elena, Lilburn, GA	\$300.00
(Bishop's Travel Expense)	
St Mary Cathedral, Cleveland, OH	\$300.00
(Bishop's Travel Expense)	
George & Cosmina Huszar, Woodbridge, VA	\$300.00
(Bishop's Travel Expense)	
Mariana & Cristian Popa, Sugar Hills, GA	\$300.00
(Pascha Donation)	
Emilia Barbu, Oakland, MI	\$200.00
Valentin Hurgoi, Naples, FL	\$200.00
(IMO Hurgoi & Pintea Families)	
Atty Daniel Miclau, Naples, FL	\$200.00
(Pascha Donation)	
George Badalutz, White Lake, MI	\$100.00

SPRING 2021

Sabia The Herald

Liviu Constantinescu, Simi Valley, CA.....	\$100.00
(Special Intention)	
Madelena & Joseph Ilcus, Jupiter, FL.....	\$100.00
(Pascha Donation)	
Regule Trust, The Villages, FL.....	\$100.00
(Bishop's Travel Expense)	
Maria Risca, Oakland Twp., MI.....	\$100.00
Laurie & Michael Kalugar, Beverly Hills, MI.....	\$50.00
Psa. Nicole Mitescu, Pomona, CA.....	\$50.00
Marcella Bourean, Warren, I.....	\$25.00
Lynn Nitzu, Schaumburg, IL.....	\$25.00
(IMO John Stanitz – Stanitz Scholarship Fund)	
Marius & Cornelia Trif, Novi, MI.....	\$20.00
Marcella Bourean, Warren, MI.....	\$20.00
Mihaela Mares, Wixom, MI	\$15.00

MEMORIAM

Dr Gheorghe Marinescu, Rochester Hills, MI.....	\$3,000.00
(IMO Iuliu Bogdan, Brasov, Romania)	
M/M John Pop Jr, Northbrook, IL.....	\$100.00
(IMO Maria Tarnita – Mother)	
Atty Daniel Miclau, Naples, FL.....	\$50.00
(IMO Atty John Regule)	
Ana Mohan, Brunswick, OH.....	\$25.00

ARCHBISHOPS' CHARITY ENDOWMENT (A.C.E.) FUND

The Estate of Alexa Ungurian, Oakbank, MB.....	\$5,263.30
Kathy & Leonard Jones, Philadelphia, PA.....	\$125.00

2020 EPISCOPATE ASSESSMENT

St John, Kitchener, ON.....	\$14,620.00
Buna Vestire Cathedral, Montreal, QC.....	\$9,520.00
Holy Martyrs, Markham, ON.....	\$6,885.00
Holy Resurrection, Hayward, CA.....	\$6,300.00
St George Cathedral, Southfield, MI.....	\$4,800.00
Holy Protection, Pierrefonds, QC.....	\$3,825.00
St Mary, Laval, QC.....	\$3,740.00
St Polycarp, Naples, FL.....	\$3,740.00
Descent of the Holy Spirit, Warren, MI.....	\$3,000.00
St Luke, Markham, ON.....	\$2,975.00
Holy Brancoveanu Martyrs, Montreal, QC (2020).....	\$2,805.00
St John, Charlotte, NC.....	\$2,805.00
St Panteleimon, Saint-Eustache, QC.....	\$2,635.00
St Nicholas, Alliance, OH.....	\$2,500.00
St Peter & Paul, Quebec City, QC.....	\$2,485.00
St Andrew, Laval, QC.....	\$2,380.00
Holy Martyrs, Aurora, ON.....	\$2,330.00
Sts Peter & Paul, Quebec City, QC.....	\$2,040.00
St George Cathedral, Southfield, MI.....	\$1,600.00
St Andrew, Houston, TX.....	\$1,360.00
Holy Ascension, Montreal, QC.....	\$1,250.00
St Mary, Las Vegas, NV.....	\$900.00
St George, Canton, OH.....	\$755.00

VATRA GENERATIONS

Three Hierarchs, Bellevue, WA.....	\$10,000.00
Dr George Predeteanu, Flint, MI	\$3,000.00
(IMO Uncle, Dr Constantin Predeteanu)	
William Popescue, Glendale, AZ.....	\$1,000.00
Ion Alin Toader, Quebec, QC.....	\$581.20
Deacon/Mrs James Reale, Uniontown, OH	\$500.00
(IHO Fr Wayne Paul Wright)	
Descent of the Holy Spirit, Merrillville, IN	\$500.00
Holy Cross, Alexandria, VA.....	\$500.00
Tom, Monica, Annica & Joey Radu, Chagrin Falls, OH.....	\$500.00
(IMO Veta & John Regule - Godparents & John V Hategan - Godparent)	
M/M Stefan Russu, Kitchener, ON.....	\$400.00
Alexandru & Alina Boesteanu, Willow Grove, PA.....	\$300.00
Rachel & Radu Chebeleu, North Wales, PA.....	\$300.00
St Luke, Markham, ON	\$300.00
Liviu G. Constantinescu, Simi Valley, CA	\$200.00
Doina Vircol, Wilmette, IL.....	\$200.00
Cristian Mayer, London, ON	\$192.30
St Panteleimon, Saint-Eustache, QC.....	\$180.00
St George Ladies Auxiliary, Southfield, MI	\$140.00
Anonymous	\$100.00
(IMO Irene Millos)	
Helen Blebea, Alliance, OH	\$100.00
Silvia Costea, Northville, MI	\$100.00
Elena Croker, Fair Lawn, NJ	\$100.00
Louise Gibb, Brookfield, OH.....	\$100.00
V Rev Fr Laurence & Psa Anita Lazar, Southfield, MI	\$100.00
William B Monroe, Brooklyn, OH	\$100.00
Andrei Negoita	\$100.00
Orthodox Brotherhood (USA)	\$100.00
(IMO John J Regule)	
Corina Manea, Souffville, ON.....	\$96.00
Paypal Giving.....	\$74.00
Michael Preda, Georgetown, TX	\$25.00
(IMO Fr & Psa Preda)	
Anonymous	\$14.00

SOLIA

January 1, 2018 - May 31, 2021

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions to SOLIA – The Herald.

FRIENDS

ARFORA International.....	\$1,000.00
Tonna Charitable Trust, Worcester, MA.....	\$500.00
Rev. Fr. Aurel Petrescu, Arlington, VA.....	\$200.00
Gary Scavnicky, Novi, MI.....	\$200.00
Constantin Chelmu, Wallingford, CT	\$150.00
Dumitru Bodi, West Bloomfield, MI	\$150.00
Three Hierarchs Parish, Baton Rouge, LA.....	\$124.38
Michael D. Buzash, Terre Haute, IN.....	\$100.00
Adriana Calin, Wall, NJ.....	\$100.00

SPRING 2021

Sabia The Herald

Andrei Cristea, Philadelphia, PA	\$100.00
Mihail S. Teodorescu, King of Prussia, PA	\$100.00
Doina Vircol, Wilmette, IL	\$100.00
Florika Zurz, Flushing, NY	\$100.00
Anton & Giorgeta Petrescu, Mississauga, ON, CANADA	\$74.09
Maria Beu, Lutz, FL	\$65.00
Andre G. Gib, Mesa, AZ	\$55.00
Valerie Papenheim, Venice, FL	\$50.00
Ricky Tonita, Regina, SK, CANADA	\$50.00
Angelica S. McClurg, Pine, CO	\$45.00
John & Veronica Waldmann, Charlotte, NC	\$45.00
Milena Canal, Spring, TX	\$39.00
Catherine Jones, Philadelphia, PA	\$35.00
Bia Michaels, Fairfield, CT	\$35.00
Ortodox Tidning, Stockholm, SWEDEN	\$34.00
Dan & Virginia Constantinescu, Napean, ON, CANADA	\$33.35
Maria P. Vasilescu, Pingree Grove, IL	\$30.00
Cristina Fericean, Akron, OH	\$27.00
Maria Risca, Oakland, MI	\$26.25
Bogdan Capatina-Rata, Livonia, MI	\$25.00
Ronald Muresan, Eugene, OR	\$25.00
Magdalena Predeteanu, Bloomfield Hills, MI	\$25.00
Manuela Cruga, Waterford, MI	\$25.00
(+) Alan & Mihaela Bennett, Muncie, IN	\$24.15
St. George Cathedral, Regina, SK, CANADA	\$21.20
St. Mary Cathedral, Cleveland, OH	\$20.10
Liliana Patarau, Roseville, CA	\$20.00
Calin & Vasilica Orasan, Regina, SK, CANADA	\$20.00
Cristofor & Stela Focsan, Pinellas Park, FL	\$15.00
Matthew & Amanda Kotes, Fraser, MI	\$15.00
Calin & Aurora Nema, Portland, OR	\$15.00
Dorothy Rotelick, Regina, SK, CANADA	\$15.00
Adrian Leu, Marvin, NC	\$13.00
Julian Patrascu, Mountain Home, AR	\$11.00
Michael Warburton, Waterbury, CT	\$10.38
Nick Savliuk, Calgary, AB, CANADA	\$10.00
Gabriel Florin Haromszeki, Slough-Berkshire, UK	\$10.00
Antonela Radulescu, Sanford, FL	\$10.00
St. Dumitru Parish, New York, NY	\$9.00

SUBSCRIPTIONS

Joe Albritten, Carson City, NV	Richard Mirauntz, Geneva, OH
Maura Andronic, Clairsville, OH	Dan & Doina Nicolescu, Arlington, MA
Maria Beu, Lutz, FL	Scott G. Paul, Muncie, IN
Florika Danciu, Palm City, FL	Cynthia Pollack, Warren, MI
Doina Dumitrescu, Princeton, NJ	Michael Preda, Georgetown, TX
Lani Elder, Coquille, OR	Maria Risca, Oakland, MI
Arne & Mariana Greaves, Jackson, MS	George P Sasu, Downers Grove, IL
Alex & Mihaela Ionescu, Warren, MI	Vestal Publishing, Cliffwood, NJ
Catherine Jones, Philadelphia, PA	Florika Zurz, Flushing, NY
Rev. Fr. Andrew Lesko, Redlands, CA	Flora De Mintich, Mississauga, ON
Anna Macrean, Akron, OH	Nick Savliuk, Calgary, AB
Angelica S. McClurg, Pine, CO	Lillian Webber, Calgary, AB

**Goal:
\$700,000**

**\$449,086.08
Collected as
of June 1,
2021**

Preparations for the next phase of the restoration project of the Bishop's Residence are being made. The next step is the removal of the old siding, the replacement of all the electric wiring, followed by the installation of the new concrete siding. New pictures will be published as soon as the work commences. We thank you all for your moral and financial support!

